

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXVIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA LXXXVII. EX NOVO TEST. 787

Petro idem obtigit, quod & Paulo, quod adeo certo sciretque finem vitæ suæ in propinquo esse. Nam Paulus 2. Tim. 4. v. 6. inquit: ipse iam immolor, & tempus resolutionis meæ instat, quod certe ex peculiari reuelatione Spiritus sancti habuit.

Loc vs Licet autem nos non habeamus tales reuelationes, vt nobis certo constet de nostræ vitæ fine: attamen id nobis constat, quod certo nobis & ineuitabiliter moriendum sit. Quis enim est qui viuat (Psal 87. v. 49.) & non visurus sit mortem temporalem? Quis scædus potest facere eum morte, vt se intactum relinquat: ne illi quidem Esa. 28. v. 15. Quis terminum vitæ prætergredi potest, quem constituit Dominus, Job. 14. v. 5.

Vs vs. Monet hic locus, vt expectemus singulis diebus imo singulis momentis mortem, prout rhythmus à veteribus confecti sonant: Ich gehe auß oder ein / so steht der Tode bud wartet mein. Ac vt cantio habet: Media vita in morte sumus.

Vltima dies later, vt cæteri obseruentur omnes: hoc est vt semper in penitentia studio pergamus, nec nos mors imparatos & incautos opprimat, Sitis accincti lumbis Lu. 12. v. 35.

Fugiamus autem Stoicas opiniones de fatali & ineuitabili vitæ humanæ termino, ac respiciamus ad comminationes & promissiones Dei. Timeamus eum ac oremus, vt ipse nos suo spiritu ducat ac regat, ne impingamus in errorum vel vitiorum præcipitia: vtq; ipse sit **VITA NOSTRA ET LONGITUDO** dierum nostrorum, Deut. 30. vers. 30.

F I N I S.

THEMA LXXXVIII.

1. Pet. 3. v. 13.

Novos cælos & nouam terram secundum promissa ipsius (Dei) expectamus, in quibus iustitia habitat

DISPO.

DISPOSITIO.

Scriptores ethnici produnt fuisse reges, qui non contenti fuerint spectaculis, ludis scenicis, quo tempus fallerent in hac miserima & erumnosa vita, sed subinde noua præmia proposuissent, qui excogitarent nouas voluptates & recreationes.

Nos Christiani vero licet gemamus sub cruce, & liberer ex hoc corpore tanquam carcere animæ liberaremur, attamen nequaquam voluptatibus cupimus hoc quicquid est vitæ lenire, præsertim corporalibus, temporalibus, terrenis: sed potius anima nostra aspirat ad Dominum Deum viuum, qui nos non creauit ut in æternum hic habitaremus, sed ut transfereretur gustata huius vitæ amaritudine ad regionem viuorum.

Hæc regio variis nominibus insignitur in scriptura: à Petro vero & aliis etiam, nouum cælum & noua terra appellatur.

Quod igitur Petrus per hosce cælum & terram intelligat, videbimus: & quid doctrinæ hinc exurgat.

Expositio Textus.

Dum Petrus dicit, expectamus cælos novos & terram nouam, nihil aliud uale dicere, quam nostram conuersionem seu *πρόστροπήν* non esse in hoc mundo, sed nos, exortos adhuc esse patria cælesti & exules ac filios Euz esse. Ideo nobis expectandos cælos novos & terram nouam, id est, meliorem vitam.

Homines in hoc mundo sepe uana spe lactantur, de qua spe mundana recte dicitur: *Ἐπὸς τὸν οὐρανὸν ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ σαρκὸς ἡμιανθρώπων*. Nec mirum, quia nobis illa promiserunt homines, qui sunt mendaces ac uani, & promissis quidem largi sunt, sed rari in exhibendo.

Expectatio autem hæc longe secus se habet, quia expectamus ab eo, qui promissis non solum & pollicitis diues est, sed & omnipotens in exhibendo.

Cuius

Cuius verba ac promissiones sunt Etiam atque Amen,
2. Cor. 1. Cælum ac terra transibunt, verba autem & pro-
missa eius non transibunt imo nec iota aut apex vnus Luc.
21. v. 37.

Quid igitur promisit Deus, aut quid expectamus se-
cundum promissa ipsius? Cælum ac terram nouam, vt
etiam Esa. 65. v. 17. Deus per Prophetam ait: Ecce ego creo
cælos novos, & terram nouam; & non erunt in memoria
priora, & non ascendent super eos, sed gaudebitis & exul-
tabit is vsque in sempiternum in his, quæ ego creo. Quia
ecce ego creo Hierusalem exultationem, & populum eius
gaudium, credendam igitur, Apostolum vt & Esaiam, ma-
gis loqui de ipsorum hominum, ac status ipsorum quam
de Elementorum restauratione, quæ tunc nobis non ad-
modum necessaria erunt, quemadmodum etiam Apoc. 21.
v. 2. sub specie nouæ ac sanctæ vrbis inuocati ciues aut pii
indicantur.

Dicimus aliam vitam post hanc restare & expectan-
dam esse. Nam vt 1. Johan. 2. v. 25 scriptum est, hæc est illa
promissio, quam pollicitus est nobis, nempe vitam æter-
nam.

Si enim in hac vita tantum spem fixam in Christo ha-
beremus, & nostra fiducia in hoc mundo inclusa foret, ef-
semus in hoc mundo miserimi omnium hominum, 1.
Cor. 15. v. 19. Scimus vero si hoc tabernaculum nostri ex-
terni ac terreni domicilii destructum fuerit, nos ædifica-
tionem ex Deo habere, domicilium non manufactum, æ-
ternum in cælis, 2. Cor. 5. v. 1. Non enim hic habemus
manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus, Heb. 13.
v. 14.

Ac quomodo non speranda & expectanda nobis esset
altera vita, cum in hac vita mera *iniquitas* & bonis male,
malis bene sit Iniustitia summa hic regnat, in altera vero
erit summa iustitia. Nihil enim inquinatum introibit in
illam, Apo. 21. sed nos corpore & anima glorificati Chri-
sti imagini stemus conformes, Phi. 3. v. 21.

Et si enim Deus etiam in hac vita Ecclesie militanti sub vexillo Christi adest, & communicat sua bona, & dona, inuocat spiritum in visceribus nostris, attamen hæc dona & bona multo erunt præstantiora & illustriora in regno gloriæ, ubi Deus erit omnia in omnibus.

Nam oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit quæ præpararit Deus his qui diligentissimum, Esa. 64. v. 4. Ac eadem plane repetit Paulus 1. Cor. 2. vers. 9.

Vsvs. Aspiremus ergo ad alteram vitam in qua habitabit iustitia, ac valeamus mundo, Satanz, carni & iniustitiæ. 1. Joh. 2. v. 15. Nolite diligere hunc mundum, qui in maligno est positus neque ea quæ in mundo sunt, quoniã omne quod est in hoc mundo, concupiscentia carnis & oculorum est.

Id ipsum vult Paulus 1. Cor. 7. v. 30. Tempus breue est, reliquum est vt & qui habent vxores sint tanquam non habentes, & qui gaudent, tanquam non gaudentes: & qui emunt tanquam non possidentes: & qui vruntur Hoc MÜNDO, non aburantur eo. Præterit enim figura huius mundi. Interim donec cælum & terra transeant, & antequam nos transeamus, aut accedant anni qui non placet, Eccl. 2. nos in hac vita, & sub hoc cælo Deo fideliter seruiamus, tunc etiam in altero cælo & in æterna vita apud Deum erimus, Johan. 12. vers. 16. Vbi ego sum, & minister meus erit. Quilibet autem, cuiuscunq; sexus ac ætatis sit, habet suam stationem in qua diligentiam suam in obediendis vocationis laboribus Deo potest probare. Simus ergo serui fideles.

Id si fiet, tunc audiemus in extremo iudicio lætissimam sententiam Matth. 25. Euge bone ac fidelis serue, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam. INTRA IN GÅVDIVM DOMINI TVI, quod est gaudium alterius vitæ.

F I N I S.

THE.